

čís. 4659 sbírky Glaser-Ungerovy, zapsaného v rep. nál. pod čís. 6 podle § 948 obč. zák. domáhati jen vydání toho, oč hodnota poskytnutého obdarovanému převyšuje závazky jím převzaté, nikoli však vrácení darované věci samé. Této právní zásadě nevyhovuje žalobní návrh, směřující ke zrušení darovací smlouvy a k vrácení darovaných nemovitostí a nemůže býti potvrzen napadený rozsudek, vyhovující tomuto žalobnímu nároku, nýbrž bylo by žalobu zamítnouti. Jiná by ovšem byla věc, kdyby bylo zjištěno, čemuž nasvědčuje celkový žalobcův přednes, což však dosud nebylo přivedeno výslovně na přetřes, že žalobce, žádaje zrušení darovací smlouvy, nejen pro svou osobu propouští žalovanou ze závazků jí v této smlouvě převzatých, nýbrž také se postaral pokud se týče se zavazuje, s úspěchem se postarati, by žalovaná i spojitelnou byla platně z oněch závazků propuštěna, aneb že se jí dostane plné náhrady toho, oč její jmění převzatými závazky snad skutečně již bylo ztenčeno. Po této stránce není pro správné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) ve zjištěních nižších soudů a v přednesu stran dostatečného skutkového základu. Proto bylo napadený rozsudek zrušiti (§ 496 čís. 3 c. ř. s.) a jelikož je třeba jednati i v první stolici, by se věc stala zralou k rozhodnutí, zrušiti i první rozsudek a vrátiti věc první stolici.

Čís. 10068.

Neměla-li podle stanov družstva býti dána držiteli bytu výpověď, pokud plnil povinnosti z nájemní smlouvy, a příslušelo-li družstvu právo dáti držiteli bytu výpověď, neplatil-li nájemné, muselo by družstvo k opodstatnění výpovědi tvrditi a doložiti, kolik přesně činilo ujednané a také již splatné nájemné a že zálohy na ně držitelem bytu dosud zaplacené nepostačují k jeho plnému zaplacení. Zálohy placené na činži nejsou určitou činží.

(Rozh. ze dne 30. června 1930, Rv I 1140/30.)

Výpověď bytového družstva žalované z bytu ponechal procesní soud první stolice k námitkám žalované v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud výpověď z bytu zrušil.

Důvody:

Podle § 21 odst. 5 stanov (společenské smlouvy) žalujícího družstva nesmí držiteli bytu býti dána výpověď, pokud plní povinnosti ze smlouvy nájemní, a podle § 11 čís. 1 nájemního a zadávacího řádu přísluší družstvu právo dáti členům výpověď, když neplatí nájemné do čtvrtého dne splatnosti. V souzeném případě dalo žalující družstvo žalované bez jakéhokoli odůvodnění výpověď z bytu, již až po námitkách žalované, že tu není podmínek, za kterých jí smí býti dána výpověď, odůvodňovalo tvrzením,

že žalovaná neplní povinnosti z nájemní smlouvy, ana prý v čas nezaplatila nájemné splatné dne 1. října 1929 částkou 3.000 Kč. Avšak podle nesporného skutkového děje ujednaly strany při zadání bytu, že se z něho budou platiti na činži čtvrtletní zálohy částkou, jež se projeví náklady na dům. Částky, které žalovaná dosud platila, nejsou ujednanou určitou činží, nýbrž jsou jen zálohami na činži, třebaže zjistitelnou (§§ 1092, 1056 obč. zák. a rozh. čís. 6066 sb. n. s.), přece jen dosud nezjištěnou. Chce-li tudíž žalující družstvo dáti výpověď z bytu, protože žalovaná neplní povinnost z nájemní smlouvy tím, že neplatí včas splatné nájemné, musilo by tvrditi a doličiti, kolik přesně činí ujednané a také již splatné nájemné — ať již bylo ujednáno číselně nebo nepřímou jen závislostí na určitých okolnostech, podle nichž může býti dodatečně číselně vypočítáno — a že zálohy žalovanou na ně dosud zaplacené k jeho plnému zaplacení nepostačují. Žalující družstvo tak neučinilo, nezaložilo tudíž výpověď na základě odpovídajícím stanovám jako nájemní smlouvě a zákonu, a proto se jeho výpověď, proti níž vznesla žalovaná včas námitku, že není odůvodněna, nemůže setkati s kladným výsledkem.

Čís. 10069.

Závodní výbory (zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 330 sb. z. a n.).

Stalo-li se propuštění z důvodů vytčených v § 82 živn. řádu, není závodní výbor povolán zkoumati důvodnost propuštění a předkládati věc rozhodčí komisi. Rozhodčí komise není vůbec příslušná, by rozhodovala v takovém případě.

Soudu nenáleží zkoumati nálezy rozhodčí komise po stránce věcné oprávněnosti, nýbrž jen po stránce formální správnosti. Dospěl-li soud k závěru, že rozhodčí komise nebyla příslušnou, není vázán jejím nálezem a nemůže o tento nález opíratí své rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 3. července 1930, R I 345/30).

Žalobce byl u žalovaného zaměstnán jako deputátní dělník. Žalobu, domáhající se zaplacení mzdy v penězích i v přírodninách *p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* zamítl, maje za to, že jde o nárok na náhradu mzdy z důvodu bezprávného předčasného propuštění podle § 1162 b) obč. zák. a, poněvadž nárok ten uplatněn byl po uplynutí propadné lhůty § 1162 písm. d) obč. zák., tím zanikl. V odvolání poukazoval žalobce, jakž byl již učinil v *p r v é s t o l i c i*, na rozhodnutí rozhodčí komise, zřízené podle zákona o závodních výborech, a dovozoval, že nálezem této komise bylo uznáno žalobcovo propuštění za bezúčinné, poněvadž komise uznala, že žalovaný jest povinen žalobce přijati zpět do práce a nahraditi mu výdělek mezi tím ušlý. *O d v o l a c í s o u d* zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu *p r v é s t o l i c e*, by, vyčkaje pravomoci, ji znovu projednal a rozhodl. *D ů v o d y* : Jde v *p r v é ř a d ě* o to, zda a jaký má význam nález rozhodčí komise vydaný v poměru stran rozepře. Podle